

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ίδρυση το 1935—Περίοδος Γ'.
Αριθμός φύλλου 362194

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1957

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Αι Συνδρομαί ΠΡΟΗΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ
Τιμή Φύλλου: Δραχ. 1

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δήμων, Ένώσεων	δρ. 300
Τραπεζών	
Κοινοτήτων, Έπαγ. γελ. 'Οργανώσεων	» 200
Ίδιωτων έσωτ. έτηρ.	» 50
» έξαμ.	» 30
Έξωτερικού έτηρ. δολ.	12
Δημοσιεύσεις κατά χιλιοστόν χώρου	» 1.5
Κοινωνικά	» 15
Εμβάσματα, αλληλογραφία:	
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ	
Ηγουμενίτσαν	

ΦΙΛΟΙ ΚΑΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Επικρατεί η άρχη να λέγεται συμπολιτευομένη, ή προσκειμένη προς την Κυβέρνηση της χώρας μερίς του Τύπου, ή οποία και άπαιχτεί τας γνώμας της, αντιπολιτευομένη δέ ή μερίς του Τύπου, ή μη προσκειμένη προς την Κυβέρνηση. Ούτω άποκαλείται ή πρώτη «φιλικός τύπος» και ή δεύτερα «αντίπαλος».

Σφαλερός ό χαρακτήρι σμός. Διότι μάλλον έχθρικός προς την Κυβέρνησην πρέπει να θεωρηται ό συμπολιτευόμενος και φιλικός, ό λεγόμενος αντιπολιτευόμενος τύπος. Κι' αυτό, διότι, ό συμπολιτευόμενος τύπος εύρίσκει τά πάντα ρόδινα, άποσιμπα την άλήθειαν και δεν έλέγχει, ούδέ άποκαλύπτει τας άτασθαλίας, διά να έπανορθώση ταύτας ή Κυβέρνησις. Την τακτικήν αυτήν άκολουθεί βεβαίως, διότι αυτό ύπαγορεύει ό προσωποπικόν συσφέρον, άφοϋ παντιοτρόπως ένισχύεται οικονομικώς από την Κυβέρνησιν, ή οποία, τυφλώττουσα και επιδιώκουσα την συσκότισιν της άληθείας, συτηρεί και χρηματοδοτεί έφημερίδας, διότι επιδιώκει την παραπλάνησιν του λαού διά της συσκότисως της άληθείας. Τόν ρόλον τούτον έχει άναλάβη ό φιλικός τύπος. Την σφαλεράν ταύτην γραμμήν ύπαγορεύει τό συμφέρον του έκάστοτε κατέχοντος την έξουσίαν Πολιτικού συγκροτήματος. Πρόκειται βεβαίως περί πλάνης. Διότι εις χώρας, με παραδόσεις Δημοκρατίας, αι Κυβερνήσεις και τά διαχειριζόμενα την έξουσίαν Κόμματα, έχουν ανάγκην ένισχύσεως και συμ-αριστάσεως του Τύπου διά της άποκαλύψεως των «φοβμάτων, προς διόρθωσιν και έπανόρθωσιν του των. Διότι τά σφάλματα είναι πάντοτε μοιραία και άναπόφευκτα εις κάθε Κυβέρνησιν, διότι οι άνθρωποι και σοφοί να είναι, δεν δύνανται να θεωρώνται άλάτρηστοι. Και ή Κυβέρνησις τά σφάλματά της θα τά πληροφορηθή από τόν τύπον. Όταν ούτος άποκριπεί ταύτα δεν δύναται να χαρακτηρισθή φιλικός τύπος.

Αντιθέτως φιλικός προς την Κυβέρνησιν πρέπει να θεωρηται ό λεγόμενος αντιπολιτευόμενος τύπος, διότι ούτος άνακαλύπτων, άποκαλύπτων έλέγχων και επι-κρίνων τά σφάλματα, ύποβοηθεί τό έργον της Κυβερ-

Η ΈΘΝΙΚΗ ΆΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

Ο κ. Μιχαηλίδης, διά του υπομνήματός του υπέρ της έθνικής άποκαταστάσεως των Άγωνιστών της Έθνικής άντιστάσεως, θεσπίζει μίαν νέαν άρχήν, αντίθετον προς τούς μέχρι τότε ίσχυούσας άρχάς διά την προστασίαν των Ήολεμιστών, περί των όποιων ήσυχολήθηεν εις τό προηγούμενον φύλλον.

Ζητεί προνομιακήν μεταχείρισιν όχι των Πολεμιστών του ΕΔΕΣ πχ. τού Μπαλούμη, Θ. Νάκε κλπ. οι όποιοι πράγματι έπολέμησαν και ή Πολιτεία ήγνόησε μέχρι τούδε τας θυσίας των, αλλά γενικώς όλων των ένταχθέντων εις τό ΕΔΕΣ, διότι κατ' αυτόν, μόνον αυτοί—όσοι ένταχθήσαν εις τό ΕΔΕΣ—έδωκαν δείγματα πατριωτισμού! "Οι μόνον αυτοί «έπολέμησαν» γιά την Πατρίδα, οι δ' άλλοι, οι μη ένταχθέντες εις τό ΕΔΕΣ, ύπήρξαν δειλοί, συνεργάται των κατακτητών, πλαταικόλογοι, οι όποιοι μαζί με τούς «έθνικόφρονες» έλεηλάτησαν τας περιουσίας των ΕΔΕΣΙΤΩΝ!! Τέτοια ύβρις όλοκληρου τού λαού, τού μη προσχωρήσαντος εις τό ΕΔΕΣ, και τιαούτη διαστροφή της άληθείας και των γεγονότων, άπετολήθη μόνον από τόν κ. Μιχαηλίδην. Διότι γνωστόν είναι ότι εις τόν άγώνα Έθνικής Άντιστάσεως μετέσχον όλοκληρος ό Έλλ. λαός, είτε θετικώς είτε διά της παθητικής στάσεως έναντι των κατακτητών. Μαρτυρούν «επί τούτου

αι έκτελέσεις, τά βρασιονιστήρια και αι διαρπαγαί των περιουσιών μας. Συγκριτικώς αι θυσίαι τού λαού, τού μη ένταχθέντος εις τας Έθνικάς Όργανώσεις, είναι πολύ ύπερτεροι εκείνων που ύπέστησαν οι ένταχθέντες εις τας Όργανώσεις. Υπήρξαν όμως και «άρνητικοί Έθνικόφρονες» συνεργάται των κατακτητών, οι όποιοι έλεηλάτησαν τας περιουσίας τού λαού και έστειλαν Έλληνες εις τό έκτελεστικόν άποσπασμα. Γνωρίζει καλά τούτους και ό λαός και ό κ. Μιχαηλίδης, διότι συναγελάζεται μεταξύ αυτών των «άρνητικών Έθνικόφρονων» ό ίδιος τούς άποκαλεί. Άλλά αυτοί ήσαν όλίγοι. Και δακτυλοδεικτούνται όσοι εύρίσκονται εν τή ζωή. Άλλ' ό πολλός λαός είναι ξένος προς αυτούς. Οι πρώτοι έλεηλάτησαν, οι δεύτεροι όμως όχι. Άντιθέτως τούτους έλεηλάτησαν οι κατακτηταί με τούς συνεργάτας των Έληνας, αλλά, δυστυχώς, έλεηλατήθησαν και παρά των έλευθερωτών ύπερτον, άνταρ τών τού Ζέρβα. Τό γνωρίζει και αυτό ό κ. Μιχαηλίδης πολύ καλά.

Τό έξωφρενικώτερον όλων είναι τούτο: Ό Ισχυρισμός τού κ. Μιχαηλίδου ότι όσοι έτάχθησαν εις τό ΕΔΕΣ είναι γνήσιοι Έλληνες Παιριώται, διότι έπήγαν εκεί γιά την Πατρίδα! Ούδέν τούτου ψευδέστερον. Μικρόν τό ποσοστόν εκείνων, που όντως έπήγαν από πατριωτισμόν. Και μεταξύ αυτών προέχουσάν θέσιν κατέχει ό Βασίλ. Μπαλούμης και οι συμπολιταί του. Οι ύπόλοιποι έπήγαν γιά προσωπικούς λόγους. Άλλοι διότι ήθελον να γλυτώσουν τό σαρκίον τους. Άλλοι γιά τό πλαταικόλογημα. Άλλοι, έντετα μένοι εις άλλας Όργανώσεις, θεωρούμεν ως άντεθνικάς, εσθώς ως άντελήφθησαν την κατάρρευσιν των κατακτητών, έγκατέλειψαν τας Όργανώσεις των και έσπευσαν, ως «άνανήσαντες», να ένταχθουν εις τό ΕΔΕΣ διά να χρωματισθούν ως Έθνικόφρονες, πράγμα τό όποιον και έπέτυχον. Και μεταξύ όλων αυτών των «πατριωτών» τού κ. Μιχαηλίδου, είναι πολλοί, οι όποιοι έπέστρεψαν πλούσιοι εις τά σπείτια των. Απέκτησαν γιδροβάτα, έλαιώνας, Έκτισαν μέγαλα. Ήνοιζαν έμπορικάς έπιχειρήσεις. Εάν είχαν κα-

ταστραφή και λεηλατηθή, ό πώς διατείνεται ό κ. Μιχαηλίδης, τότε πώς συμβαίνει ώστε, προπολεμικοί πένητες, να έμφανισθούν, εσθώς μετά την άπελευθέρωσιν, πλούσιοι γαιοκτήμονες, τελεγκάδες και έπιχειρηματαί; Σαθρά έπομένως τά έπιχειρήματα τού κ. Μιχαηλίδου, που δέν άντέχουν ούτε κι εις έπιεική κριτικήν. Εάν θέλη ήμπορούμεν να άποδείξωμεν την όρθότητα των άποψεών μας. Άλλά δέν πιστεύομεν να προτιμά τιαούτην συζήτησιν.

Δι' όλους, λοιπόν, άνεξαρτήτως, τούς ένταχθέντας εις τό ΕΔΕΣ, ζητεί, ό κ. Μιχαηλίδης, άποκατάστασιν εις την Μ. Περιουσίαν. Χωρίς έπιφυλάξεις και διακρίσεις. Δια κηρύττει «πλούσιοι και πένητες εύφρόνητοι». Πολεμήσαντες και μη, δικαιοϋχοι άποζημιώσεως! Διότι κατέστησαν άξιοι της Έθνικής εύγνωμοσύνης απλάς και μόνον διότι, διά τούς λόγους που είπαμε, εύρέθησαν εις τό ΕΔΕΣ όπου δέν ήσθάνθησαν ούτε την μυρουδιά τού μπαρουτιού! Είναι σωστό και δικαίον αυτό κ. Μιχαηλίδη; Είναι δικαίον να ίσοπεδωθούν οι πολεμισταί τού Ζέρβα με τούς «κουραμπιέδες» που μαζεύθηκαν εκεί και ύπήρξαν παθητικοί διά την Όργάνωσιν; Και άν όλοι αυτοί κηρυχθούν άξιοι της Πατρίδος και άποκατασταθούν, πλούσιοι και πτωχοί, εις την Μουσουλμανικήν περιουσίαν, τι θα γίνουν αι χήραι και τά όρφανά των πεσόντων κατά τούς Έθνικούς άγώνας 1940—41, συμμοριτοπόλεμον και σφαιρισθέντων κατά την κατοχικήν περίοδον; Και άν γινή αυτό, δέν θα τρίζουν έξ άγανακτίσεως τά κόκκαλα των ύπερ Πατριώτων, διά την ήρωοποίησην των «κουραμπιέδων» τού Ζέρβα; εις τά έρωτήματα αυτά θα τολμήση ό κ. Μιχαηλίδης να άπαντήση; Ή θα σιωπήση θεωρών την σιωπήν ως καλυτέραν τού όμιλείν; Αυτό θα τό ίδωμεν...

Καλλιτεχνικόν Τυπογραφείον

ΔΙΟΝ. Κ. ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Άγίων Πάντων 3

Κέρκυρα

Αι έλλείψεις τού ΑΤΕ Παραμυθιάς

Η Ένωσις Γ. Π. Συνεταιρισμών Παραμυθιάς μας απέστειλεν αντίγραφον τηλτός της προς την Κυβέρνησιν, Ύπουργείον Γεωργίας, Έθνοτροπέζαν κλπ, διά την έλλειψιν έπαρκούς προσωπικού εις τό Ύψμα Α.Τ.Ε. διά την καλλιτέραν εξυπηρέτησιν τού συναλλασσομένου μετ' αυτό το άγορτικού πληθυσμού.

Δικαίον τό αίτημα. Διότι, παρά την υπεράνθρωπον προσπάθειαν που καταβάλλει τό υπάρχον προσωπικόν, άδύνατον ν' άναπληρωθή έπαρκώς και ή εργασία τού έλλείποντος προσωπικού. Και λείπουν πολλοί υπάλληλοι. Έν δέ εξυπηρετεί μεγαλειτέραν περιφέρειαν από την της Ήγουμενίτσας και ό κύκλος των εργασιών του είναι άνώτερος, εν τούτοις ό αριθμός των υπαλλήλων Α.Τ.Ε. Παραμυθιάς είναι μικρότερος τού Γραφείου Ήγουμενίτσας. Πολυτέλεια προσωπικού εις τό ένταθά Ύψμα και έλλειψις εις τό Γραφείον Παραμυθιάς δέν έπιτρέπεται. Δύο έξ άλλου έπόπται Συνεταιρισμών εις Ήγουμενίτσαν και κανείς στήν Παραμυθιά δέν είναι σωστό και δικαίον αυτό κ. Μιχαηλίδη; Είναι δικαίον να ίσοπεδωθούν οι πολεμισταί τού Ζέρβα με τούς «κουραμπιέδες» που μαζεύθηκαν εκεί και ύπήρξαν παθητικοί διά την Όργάνωσιν; Και άν όλοι αυτοί κηρυχθούν άξιοι της Πατρίδος και άποκατασταθούν, πλούσιοι και πτωχοί, εις την Μουσουλμανικήν περιουσίαν, τι θα γίνουν αι χήραι και τά όρφανά των πεσόντων κατά τούς Έθνικούς άγώνας 1940—41, συμμοριτοπόλεμον και σφαιρισθέντων κατά την κατοχικήν περίοδον; Και άν γινή αυτό, δέν θα τρίζουν έξ άγανακτίσεως τά κόκκαλα των ύπερ Πατριώτων, διά την ήρωοποίησην των «κουραμπιέδων» τού Ζέρβα; εις τά έρωτήματα αυτά θα τολμήση ό κ. Μιχαηλίδης να άπαντήση; Ή θα σιωπήση θεωρών την σιωπήν ως καλυτέραν τού όμιλείν; Αυτό θα τό ίδωμεν...

Τελευταίως έτοποθετήθη εις τό Α.Τ.Ε. Ήγουμενίτσας και νέος υπάλληλος, ό όποιος όρθότερον θα ήτο να έτοποθετείτο εις Παραμυθιάν. Γενικώτερον τό αίτημα της Ένώσεως Γ.Σ.Π. είναι δικαίον και πρέπει ή Διοίκησις της Α.Τ.Ε. να μελετήση τούτο εύμένως συμπληρώνουσα τας ύπαρχούσας κενάς θέσεις όπαλλήλων εις τό ΑΤΕ Παραμυθιάς.

Διευκρίνησις

Μας παρεσχέθη ή πληροφρία δι' ό υίος τού πολλαπλάς αξιοποίησαντος την έθνικοφροσύνην τού Ζαγορησίου κ. Θωμά Λογοθέτη, δέν είναι τελειόφοιτος τού Γυμνασίου και δέν εργάζεται εις τό Ύγειον. Κέντρον άλλα εις την Μηχανικήν καλλιέργειαν. Πρόκειται περί λεπτομερείας άνευ σημασίας. Σημα

τά όκτώ ήμέρες έγινε ό γάμος τους στήν Κέρκυρα εις στενόν κύκλον. Ύστερα από λίγες ήμέρες άνεχώρησε μόνη γιά την Άμερική. Θά έτοιμάση εκεί τά χαρτιά γιά να πά ρη μαζί της και τόν σύζυγον. Έτσι είναι ή ζωή. Ένα τυχαίο περιστατικό αλλάζει τόν δρόμο της ζωής μας. Τυχρός ό φτωχός βροπαλαστής νέος που ή τύχη τού χάραξε μιά κανονική ζωή. Άλλά και ή κοπέλλα τυχερή. Γιατί και τό παιδί είναι λαμπρό και έργατικό. Ό θεί ή παροιμία «άν έχης τύχη διάβαινε».

Γ. Κ.

Τό χρονογράφημά μας

"ΑΝ ΕΧΗΣ ΤΥΧΗ ΔΙΑΒΑΙΝΕ...."

Όμορφη, μελαχρινούλα και με όρατα χαρακτηριστικά ή κοπέλλα. Ζούσε ένδεκα χρόνια στα Φιλαδέλφεια της Άμερικής. Μικρή πήγε εκεί με την μάνα της ένεκα τού συμμοριοτοπολέμου, κοντά στον πατέρα της, που χρόνια εργάζεται στην Άμερική και έχει προκόψη στην δουλειά του. Μορφώθηκε εκεί στο Λύ-

κειο. Πήρε δίπλωμα στην Άγγλική γλώσσα. Και εργάζεται και ή ίδια ως δακτυλογράφος με καλό μισθό. Χειραφετημένη ή κοπέλλα. Ίκα νη και μόνη της ν' αντιμετώπιση τόν άγώνα της ζωής. Όρμος ή ήλικία γιά ν' άποκαστήση τό ταίρι της. Όνειρό της ν' συνδέση την τύχη της με Έλληνόπουλο. Ό

λα τά καλά τά είχε. Τίποτε δέν της έλειπε. Λυμένα τό όικονομικό πρόβλημα. Ένα μόνο πράγμα την στενοχωρούσε; Μιά χαλότητα έξ αίτίας μιςς Ένεσης. Οι γιατροί και οι νοσοκόμοι κάποτε δέν προσέχουν και έγκλημα τούν. Έάν τό έλάττωμα αυτό της έλειπε θα ύπορούσε να θεωρηθή θεά της Καλλονής. Άσημαντη όμως ή έλατωματική κατάσταση, που την καλύπτουν τ' άλλα της χάρισματα και αγαθά...

Ενας νέος πέρασε κοντά της. Τά μάτια των συναντήθηκαν. Δέν μίλησαν με τό στόμα. Ό νέος ρώτησε και έμαθε όλην την ιστορία της, τό όικογενειακό της δένδρο. Έμορθε τό έλάττωμά της. Δέν τού έκαμε αίσθησι αυτό. Και είπε στον συνοδό του «έάν μη ήθελε ή κοπέλλα αυτή, εύχαρίστωθαι τήν παντρευόμηναν». Καταλλήλως μετεβίβασθ ή έπιθυμία του. Και βρήκε πλήρη άναπόκριση. Τά ύπόλοιπα εύκολόνόητα! Με-

